Enlil'in derin anlamlı, yüce sözleri,
Verilen karar değişmez, karşı çıkmak kimin haddine!

Emeş, Enten'in önünde diz çöktü,
Evine ..., şarap, hurma getirdi,
Emeş, Enten'e altın, gümüş ve lacivert taşı armağan etti,
Kardeşlik ve dostlukla, neşeyle içki saçtılar,
Birlikte akıllıca ve iyi davranmayı kararlaştırdılar.
Emeş ile Enten arasındaki kavgada,
Tanrıların sadık çiftçisi Enten, Emeş'den üstün olduğunu kanıtlar,
... Ey Enlil baba, şükürler olsun sana!

KAZMANIN YARATILIŞI

108 dizeden oluşan bu şiir,[52] birkaç pasajın karanlıkta kalmasına ve anlaşılamamasına karşın, hemen hemen tamamlanmıştır. Evrenin yaratılışı ve düzenlenmesiyle ilgili Sümer görüşü açısından ana öneme sahip olan uzun bir giriş bölümüyle başlar. Bu önemli pasajın aşağıda verilen çevirisi donuk, fazla soğuk ve çapraşık gelirse, okura şunu anımsatmakta yarar vardır; Sümerce sözcük ve deyimlerin çoğunun anlamı bilinmekle birlikte, bunların uyumlu sesleri, çağrışımları ve imalarında hâlâ pek az bilgiye sahibiz. Çünkü bu sözcük ve deyimlerin ifade ettikleri ve bulundukları varsayılan zemin ve konum bizim için hâlâ bilinmezdir; Sümerlerin mitolojik ve dinsel örüntülerinin ana kısmı da bu zemin ve konumdur, Sümer şair ve onun "okur"unun çok iyi bildiği bu örüntü, metni tam olarak anlamak için dirimsel önem taşır. Sadece

Sümer edebiyatının canlı kavramlarının giderek birikmesiyle bu güçlüğün üstesinden gelmeyi umut edebiliriz; şimdilik sözcüğün anlamına sadık kalmak en iyisidir. Giriş pasajı şöyledir:[0]

Efendi, verdiği nimetlerin gerçek yaratıcısı *olan*
Kararları değiştirilemeyen Efendi,
Topraktan ülkenin tohumunu filizlendiren Enlil,
Yerden göğü ayırmayı *düşündü*,
Gökten yeri ayırmayı *düşündü*.
Ortaya çıkan varlıkların büyümesi için,
"Gök ile yerin kemiği"nde (Nippur) ... yaydı.

Kazmayı var etti, "gün"ü yarattı,
Emeği gösterdi, yazgıyı belirledi,
Kazmaya ve sepete "kudret" yükledi.
Enlil, kazmasını yüceltti,
Başı lacivert taşından olan altın kazmasını,
Gümüş ve altın ..., evinin kazmasını,
Lacivert taşından ...,
Geniş bir duvara çıkan tek boynuzlu bir öküzden *çıkıntısı* olan kazmasını.

Efendi kazmayı çağırdı, yazgısını belirledi,
Kutsal taç *kindu*'yu başına koydu,
Çamurdan insanın başını biçimledi,
Enlil'in önünde *o* (insan?) ülkesini *kapladı*,
Kara-kafalı halkının üstünde sebatla durdu.

Yanında duran Anunnakilerin,
Armağan olarak ellerine *onu* (kazma?) koydu,
Enlil'i duayla yatıştırdılar,
Kazmayı tutmaları için kara-kafalı halka verdiler.

Enlil kazmayı yarattıktan ve yüce yazgısını belirledikten sonra, diğer önemli tanrılar ona güç ve yararlılık eklerler. Şiir, kazmanın yararının parlak terimlerle betimlendiği uzun bir pasajla sona erer; son dizeler şöyledir:

Kazma ve sepet kentler kurar,
Sağlam evi kazma yapar, sağlam evi kazma kurar,
Sağlam eve bereket gelmesini sağlar.

Kralına karşı çıkan eve,
Kralına boyun eğmeyen eve,
Kazma boyun eğdirir.

Kötü ... bitkilerin başını o ezer,
Köklerini çeker çıkarır, başlarını koparır,
... bitkileri kazma *kurtarır*;
Kazmanın yazgısını Enlil baba belirledi,
Kazma yüceltildi.

SIĞIR VE TAHIL

Sığır-tanrısı Lahar'ı ve kızkardeşi tahıl-tanrıçası Aşnan'ı içeren mit,[33] Yakın Doğu mitolojisindeki Habil-Kabil motifinin bir başka yorumunu sunar. Mitimize göre, Lahar ve Aş-